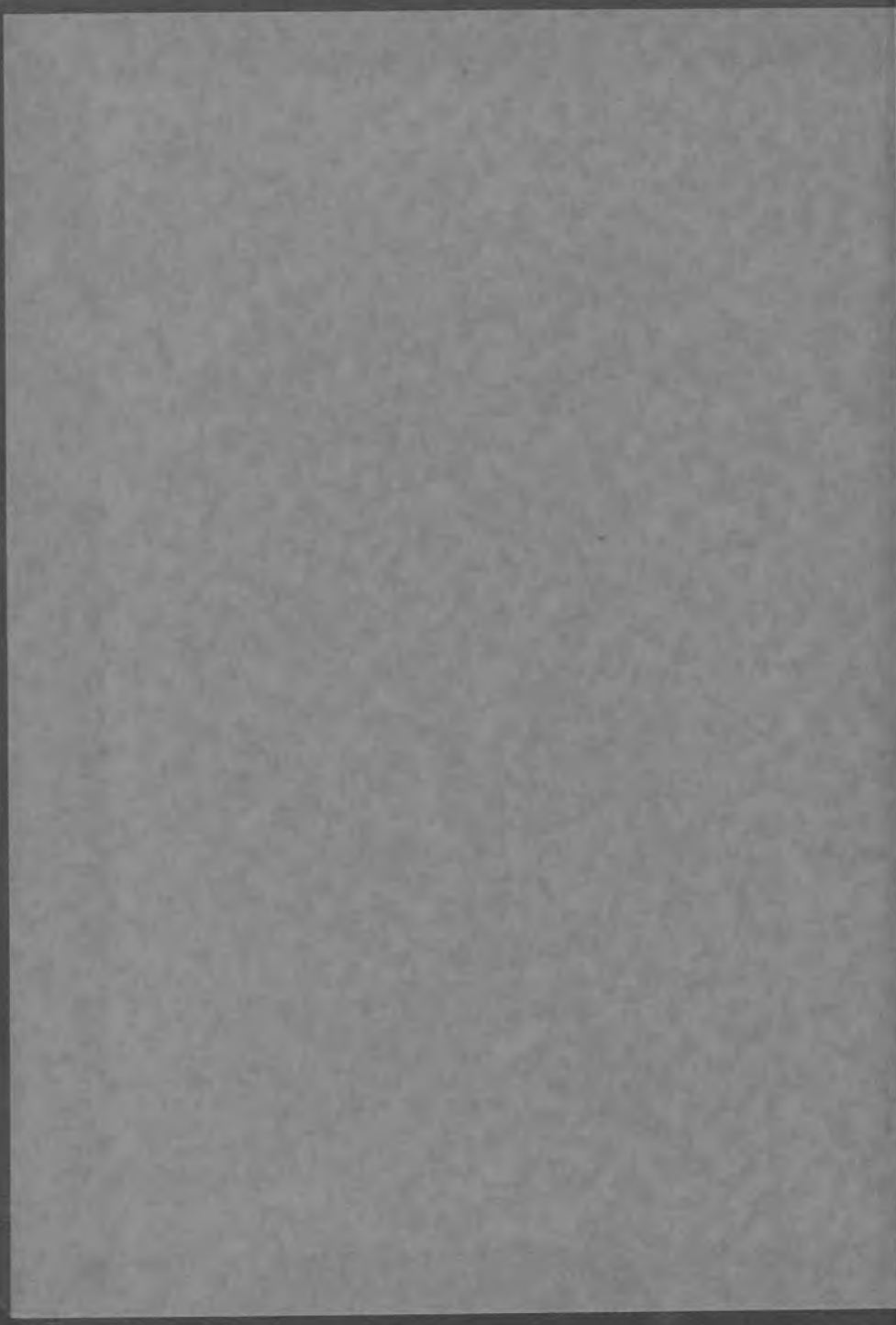
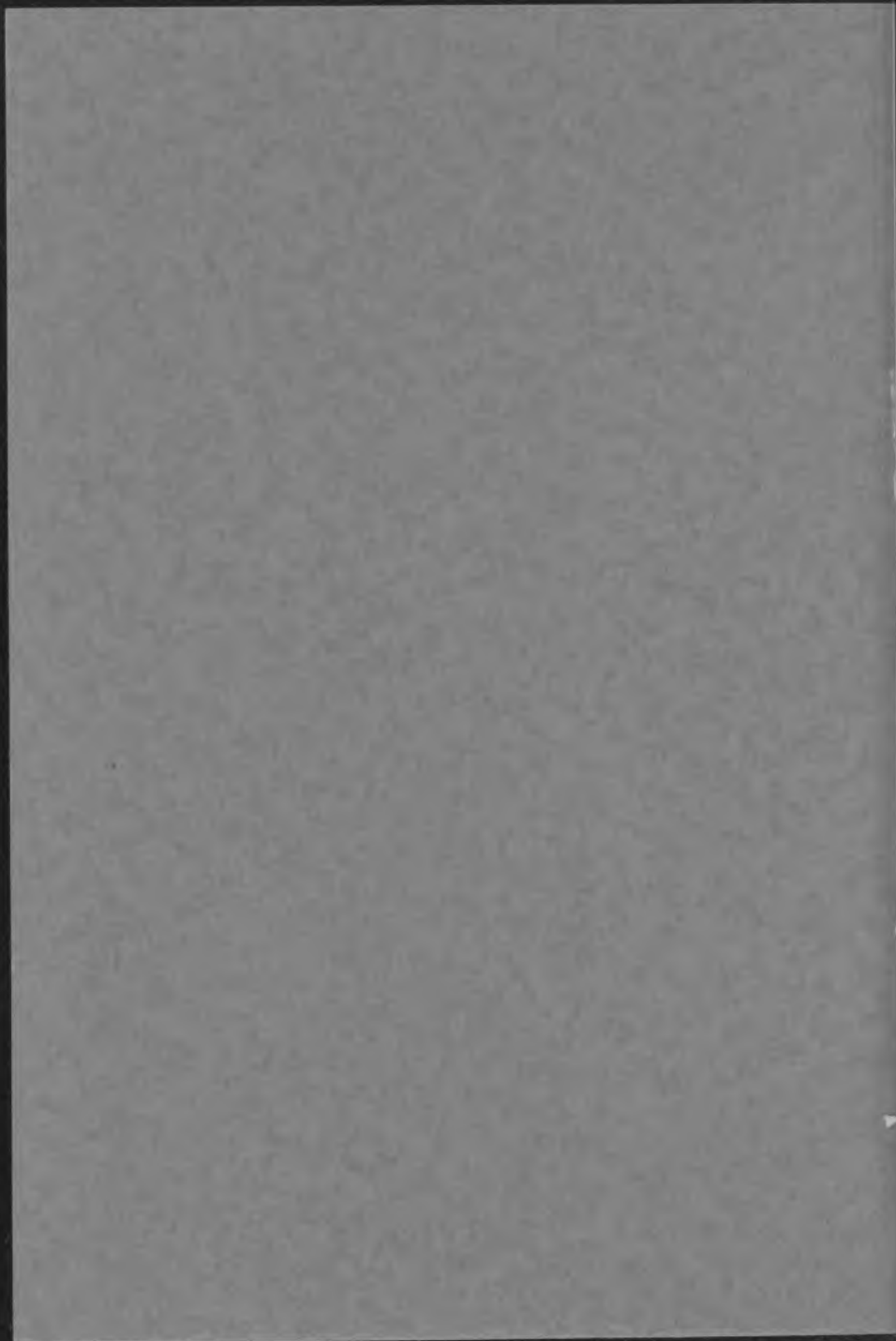

RENÉ DE CLERCQ
Overgebleven Gedichten

OVERGEBLEVEN GEDICHTEN

DRUKKERIJ WED. G. VAN SOEST — AMSTERDAM

DE WERKKAMER VAN RENÉ DE CLERCQ

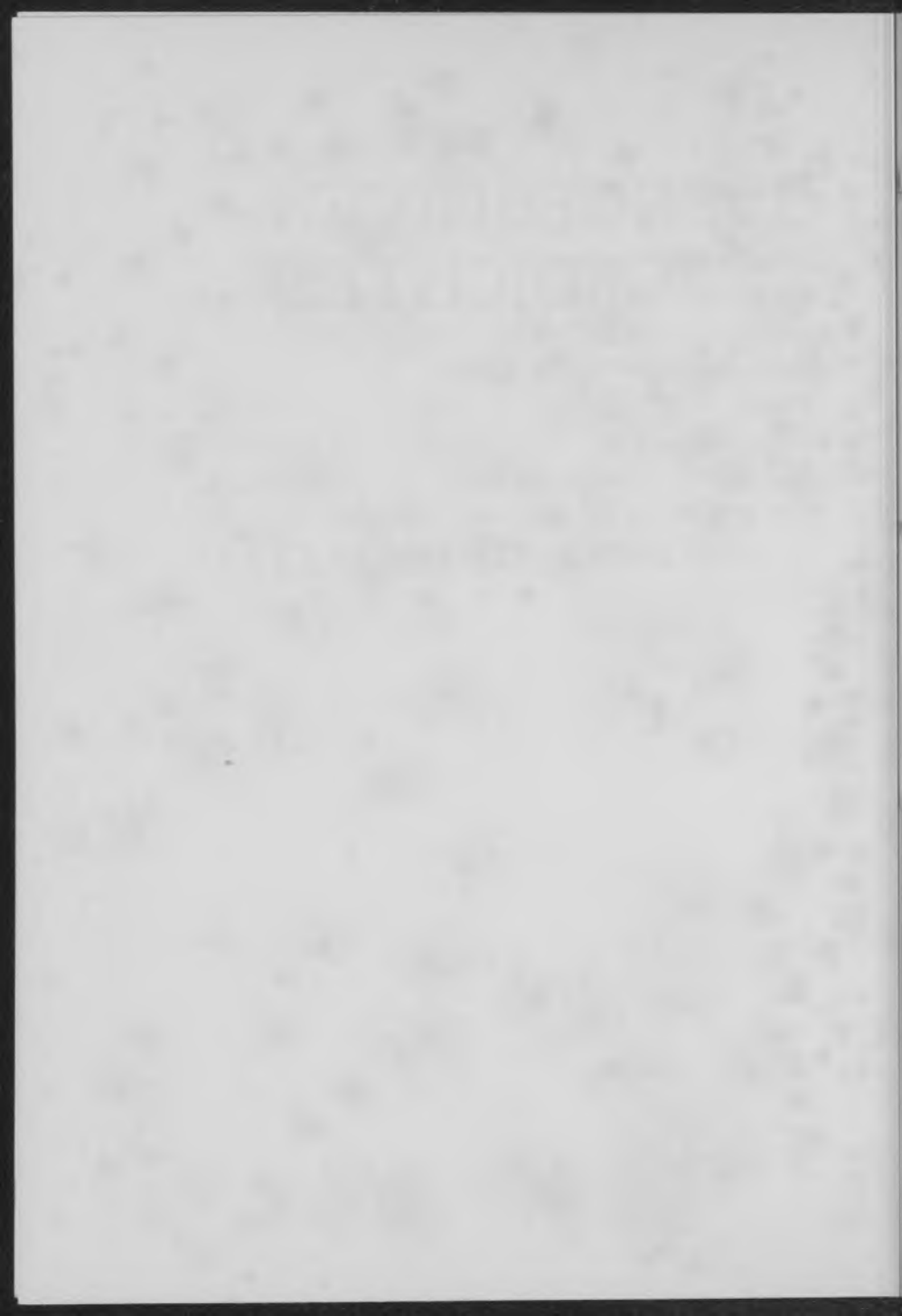

OVERGEBLEVEN
GEDICHTEN

VAN

RENÉ DE CLERCQ

Dit Boek is niet in den handel. Het wordt als geschenk toegezonden aan dezelfde letterkundigen en leden van de Dietsche Beweging, die in Februari van dit jaar René de Clercq's „Nagelaten Gedichten”, en vervolgens „Mededeelingen over René de Clercq”, „Meeningen van René de Clercq”, en „René de Clercq's grootste liefde” van mij ontvingen. Bedoeling hiervan is : de Nagedachtenis van René de Clercq te eeren bij de vijfde verjaring van zijn sterfdag op 12 Juni 1937.

The following table shows the results of the regression analysis. The dependent variable is the natural logarithm of the number of employees. The independent variables are the natural logarithm of the number of sales, the natural logarithm of the number of assets, and the natural logarithm of the number of liabilities. The results show that the number of sales is positively related to the number of employees, while the number of assets and liabilities are negatively related to the number of employees.

Variable	Coefficient	Standard Error	t-statistic	p-value
ln(Sales)	0.15	0.02	7.5	0.000
ln(Assets)	-0.05	0.01	-5.0	0.000
ln(Liabilities)	-0.03	0.01	-3.0	0.002

RIALIEDEREN

Weet ik Lente of Winter daar?
Liefde lacht uit alle dingen.
Zooveel dagen in het jaar,
zooveel liederen zal ik zingen.

Eénig jaar, eeuwig jaar ;
zooveel liederen, zooveel dagen.
Zie, de nachten stroomen zwaar
van de sterren die zij dragen.

Eer ik tot u komen kan,
die wachtend zijt,
tel ik dagen af en uren.
Ach, zij duren, duren,
de eerste wreed, de laatste langst.
U drijft geen angst, liefdelooze tijd.

Schaduwmenschen zien
mijn zonnekind ;
zien haar hoogte niet,
zijn voor hoogte blind.

Zonnekind, mijn licht,
wat wilt gij meer ?
Wie zoo helder straalt
werpt veel schaduw neer.

Laat ze gaan, laat alle gaan,
kwade menschen, kwade dagen.
Liefde blijft uw liefde dragen
en ons heil in vlammen staan.

Als in hartelijker tijd
reien door den boomgaard springen,
zullen roode monden zingen,
Lief, dat gij de Lente zijt.

Winter wijkt, de wolken scheuren.
Blijder blauwten spant de Lent'.
En de lucht is vol van geuren
om de groeten, die gij zendt.

Zoekt gij, nieuwe mensch, een woning?
Heel de wereld is uw weg.
Hoor, de kleine winterkoning
roept de looveren uit de heg.

Zal ik tot uw diepten dalen,
arme rijkdom, duist're roem?
Mag ik niet als zonne stralen,
spring, mijn hart : een roode bloem.

Wie houdt het zonneken in zijn hand ?

Het gaat om geld, om macht, om eer,
om heden veel en morgen meer.

Het gaat om glans, om licht, om schijn,
om heel de wereld en het mijn.

Wie houdt het zonneken in zijn hand ?

Zij brandt, zij brandt, zij brandt !

Liefde zingt en trekt door 't land.

Ik zie mijn liefste naderen,
in schoon verhoogen.
Het bloed zingt in mijn aderen.
Een lied is in haar oogen.

Ik zie mijn liefste naderen,
doet winter liegen.
De boomen staan vol bladeren ;
en vlammen vliegen.

Verdroogen,
de stroomen van mijn lied, de klare lust en
wee....?
Ach, wie de liefde kent en 't wonder van
haar oogen!
De bron, waaruit ik put, is dieper dan de zee.

Landberoofde, troostontriefde,
tors ik wat ik mag.
Gun mij strijd en laat mij liefde :
groot is elke dag.

Lang kon ik nergens wijlen, of ik lachte en
weende er.
De Winter had wat zon, de Zomer sloeg
met buien.
Die weinig dragen kan, leert kruien, kruien,
kruien.
De wereld is toch altijd anders, altijd eender.

Van avond zal mijn engel spelen,
voor velen,
en toch alleen voor mij,
die krank ben en zoo ver.

Van avond zal ik bij de boomen
hoog droomen —
veel klaarte stroomt voorbij —
en zoeken éene ster !

O wonderbaar bemind
Geliefde, die bij liefde schreit,
treur niet, treur nooit om eenzaamheid,
die verte aan verte bindt.

Mijn vreugd groeit in uw vreugd,
mijn trouw groeit in uw trouw tot trots.
Dat is het blijvend wonder Gods,
waardoor mijn leven deugt.

Geen angst, geen droefheid dus.
God voert ten eind wat Hij begon.
In uwe tranen bloeit Zijn zon
als in mijn hart uw kus.

IJl, liefde, tegen,
den vriend, den verren,
na jaren smarten.
Dezelfde wegen,
dezelfde sterren,
dezelfde harten.

Stort mild en veilig
uw vreugdetranen,
uit bron van zorgen.
De nacht is heilig,
en hooge banen
belooft de morgen.

Van wat op aarde mag geschiên,
wat zijn ons zorg en smart?
Den hemel kunnen wij niet zien,
of sterren draagt ons hart.

Daar spant en gloeit in duist're pracht
een blauwend vuurgewelf,
en eeuwig in den schoonen nacht
bloeit liefde om liefde zelf.

Geliefde, nu de dagen naderen,
waarin het jaar ter zonne gloeit,
laat ons het blauwe boek doorbladeren,
waarin uw ziel voor eeuwig bloeit.

Het is uw eigen, gansch uw eigen,
dit lied van hoogste lust en smart,
bij godengunst en menschendreigen
al liefde, al hoop, al zuiver hart.

Heb ik der schoonheid meer gegeven
dan wat ik rijk en groot ontving?
Lees in mijn leven klaar uw leven,
en ons geluk in uwen ring.

Die mij des levens wonder openbaarde,
zoodat mijn hart alleen uw hart behoeft,
wees om de pijn des afscheids niet bedroefd ;
want dit is rijkst en hoogst op aarde,
dat er geen vreugden zonder tranen zijn ;
de regen zingt al in den zonneshijn.

Alleen die mij volkomen liefheeft, heeft mijn
hart,
maar met dat hart ook alles wat ter wereld
mijn.

Alleen die mij volkomen liefheeft, voelt
mijn smart,
en laat mij in haar vreugden stralend zijn.

Sinds gij zijt heengegaan,
drie dagen,
drie dagen,
is mij geen groet geworden.
Ik wacht in klagen.

De bloemen, die verdorden
voor zomervuur,
voor zomervuur,
zij geuren in mijn hart
nog schoonen duur.

Mijn liefde bloeit in zorgen,
bloeit in zorgen,
maar wacht op troost van dauw
tot morgen, tot morgen.

Wil rust na lust een heilig zwart,
ik draag u op en in mijn hart,
en sterbetrouwend wacht
den nacht.

O Liefde, liefde is alle plicht,
uw licht, mijn licht.

Liefde wordt maar half geschonken.
Gansch wordt zij door hart verworven.
Liefdeloos zijn veel gestorven,
die van liefde in lust verzonken.
Hoog het hart in hoogen strijd :
Liefde is Zon en duurt altijd.

Liefde, die nooit loog,
Liefde, die nooit viel,
houd te zamen hoog
beider hart en ziel.

Uit wat half en klein,
Liefde, in alles groot,
voer ons rijk en rein
in denzelfden dood.

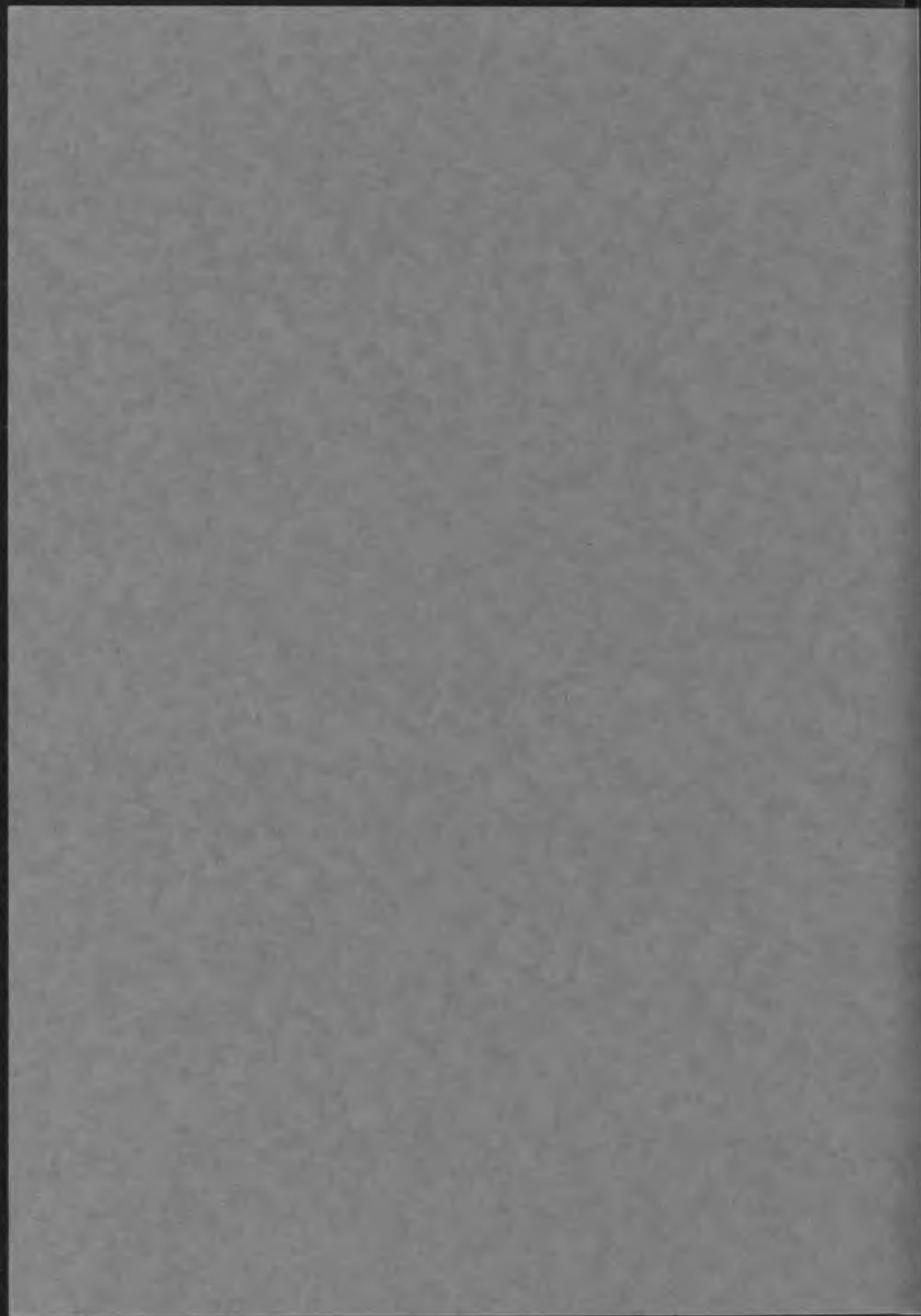
INHOUD

RIALIEDEREN.	Blz.
Weet ik Lente of Winter daar?.....	9
Eer ik tot u komen kan	10
Schaduwmenschen zien	11
Laat ze gaan, laat alle gaan	12
Winter wijkt, de wolken scheuren.....	13
Wie houdt het zonneken in zijn hand?.....	14
Ik zie mijn liefste naderen	15
Verdroogen	16
Landberooftde, troostontriefde	17
Lang kon ik nergens wijlen, of ik lachte en weende er	18
Van avond zal mijn engel spelen	19
O wonderbaar bemind	20
IJl, liefde, tegen	21
Van wat op aarde mag geschiên	22
Geliefde, nu de dagen naderen.....	23
Die mij des levens wonder openbaarde.....	24
Alleen die mij volkomen liefheeft, heeft mijn hart	25
Sinds gij zijt heengegaan	26
Wil rust na lust een heilig zwart.....	27
Liefde wordt maar half geschonken	28
Liefde, die nooit loog	29

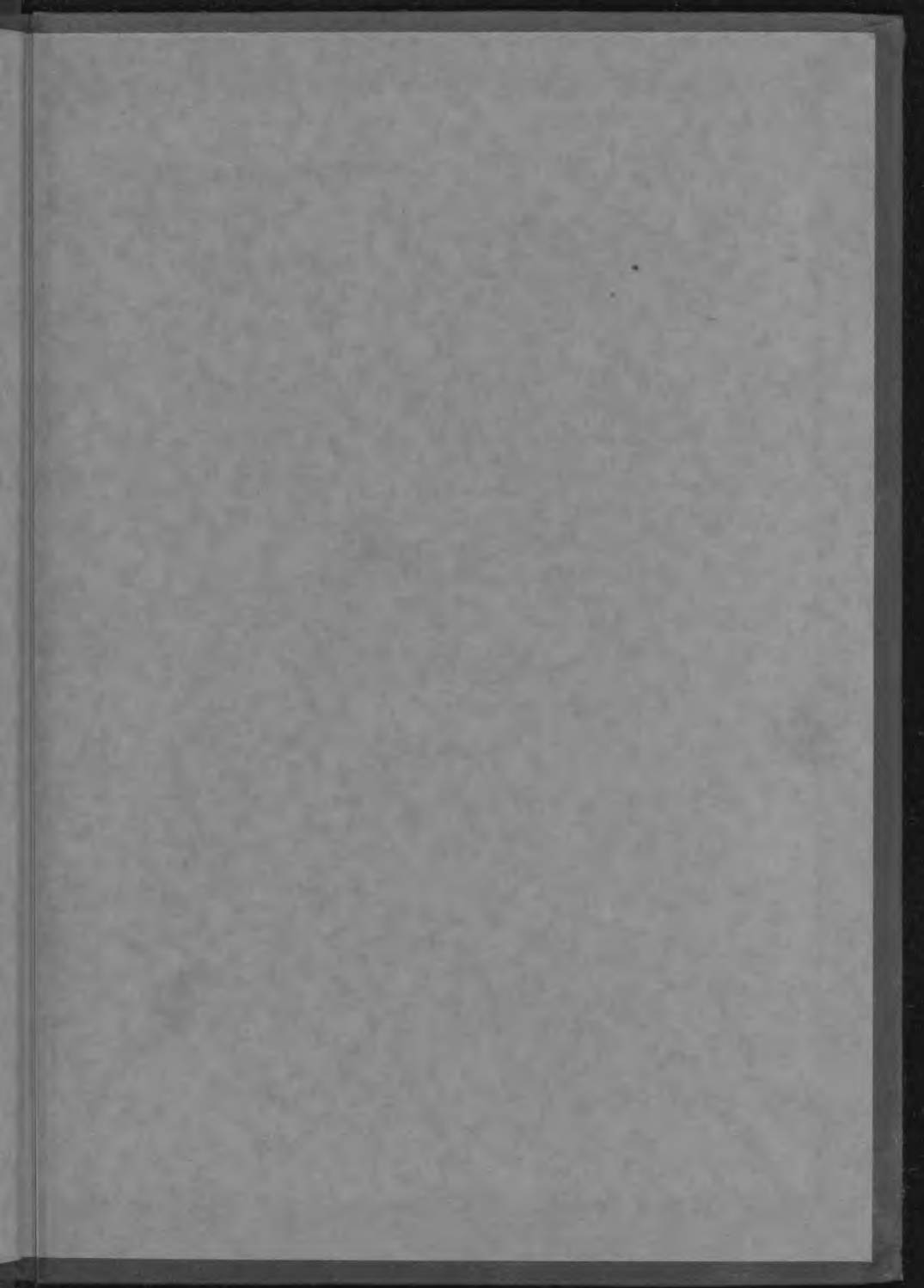
Van dit boek zijn in het geheel 400 exemplaren gedrukt en verspreid, waarvan 25 in prachtband gebonden.

BRINKMAN PROD. NR. 8

01 18 347

DEPOT NED. PUBL.

1 029 580